

JAK VYSVĚTLIT SLEPÉMU, ŽE KVĚT JE MODRÝ

(fejeton)

J. Míka

Jestliže mě potkáte a uvědomíte si to, budete si myslet, že jsem někdo, koho znáte odnepaměti. Abych byl přesnější, potká mě každý, ať už dříve či později. Je pravdou, že se nenechám až tak snadno odchytit a ne s každým se seznamuji stejně ochotně. Někomu se dám hned vidět, jinému se schovávám a vyčkávám.

Jsem ten, koho toužíte potkat, když se vracíte černou nocí. Jsem ten, koho toužíte mít u sebe, když je vám nejhůře. Jestliže vám bude k smíchu, budu to já, koho byste chtěli mít u sebe. Když budete chtít něco dokázat, nepůjde to beze mě.

Nikde na celém světě se přede mnou neschováte. Najdou se tací, kteří se o to pokoušeli. Marně. Najdu si každého bez rozdílu věku, rasy, pohlaví či vyznání. Staré i mladé, černé i bílé, muže i ženy. Mohu vám být nejlepším přítelem, stejně tak jako vaší noční můrou.

Nemůžete mě zničit. Neplatí na mě žádné zbraně. Ale počkat. Jedna by tu přece jenom byla, ale je tak hrozná, že se najde jen málo lidí, kteří ji použijí. Ano, můžete mě zničit, ale nebude vám to nic platné. Zničíte mě, a zničíte sami sebe.

Jsem totiž ve vás. Nejsem někdo, koho můžete potkat jen tak na ulici. Nikde jinde, než jen a pouze ve vás samotných, mě prosím nehledejte.

Víte, kdo jsem? Jsem láska i nenávist, štěstí i smůla, radost a smutek, jsem ochota, lhostejnost, upřímnost i závislost. Jsem i víra a kázeň, pohrdání a nadřazenost. Jsem všechno, co si jen dovedete představit a zároveň nejsem nic.

Hledejte mě a buďte se mnou přátelé. Věřte mi a dám vám ze sebe to nejlepší. Společně vysvětlíme i slepému, že květ je modrý.